

שהם תולעים הנמצאים בכבד ובריאה של בהמה, (147) אסירי.

מאי טעמא? מעלמא אתו, שבלעה הבהמה אותם עם שאר האוכל שאכלה, וקודם שבלעתן הם שרצו על הארץ, ונאסרו מטעם שרץ הארץ.

מתקיף ליה רב אשי: אי מעלמא אתו ודרך בית הבליעה הם נכנסו, לישתכחו דרך בית הריעי?! הם היו צריכים להיות בבית הרעי, היכן שהאוכל יוצא?!

איכא דאמרי: אמר רב שישא בריה דרב אידי: קוקיאני שרו, מותרים הם! **מאי טעמא? מיניה גבלי,** מהבהמה עצמה הם גדלו, ואינם בכלל שרץ הארץ כיון שהם לא שרצו כלל על הארץ.

אמר רב אשי: פשיטא מיניה דגבלי! דאי מעלמא קא אתו, שהם נכנסו לבהמה דרך בית הבליעה — **לישתכחו דרך בית הריעי!** הם היו צריכים להמצא בבית הרעי, היכן שהאוכל יוצא.

והלכתא: קוקיאני — אסירי! מאי טעמא? כי הבהמה מינב נייב, נמה את שנתה — **ועיילי ליה באוסייה תולעים.** התולעים נכנסים לחוטמה, ומשם הם מגיעים לקנה ולכבד, ולכן אינם נמצאים בבית הרעי, היות שהם לא נכנסו דרך הושט אלא דרך הקנה, ולכן אינם מגיעים לקיבה.

דרני דבשרא, תולעים הנמצאים בין עור הבהמה לבשרה כשמפשיטין את הבהמה — **אסירי,** אסורים הם. [ולקמן מפרש טעמיה].

פירשה לאויר העולם, וקודם שהגיעה לארץ קלטה בפיו כדי לאוכלה — **מהו? מי אמרינן דוקא פירשה ומתה איכא למימר** שהיא מותרת, כיון שאינה ראויה לרחוש. אבל תולעת חיה שקלטה באויר, שראויה היא לרחוש, אסורה היא. או דילמא בעינן ש תגיע התולעת לארץ ובלאו הכי אין זו רחישה האוסרת.

ועלתה בתיקו?

בעי רב אשי: פירשה לגג תמרה — מהו? שיצאה התולעת מתוך התמר ועלתה לגגו של התמר, מהו, מי אמרינן היינו רביתה, שזהו מקום גידולה, או דילמא נחשב הדבר כמו שרצה התולעת על גבי דבר אחר?

אם תמצי לומר פירשה לגג תמרה, כפירשה למקום אחר דמי, פירשה לגג גרעינתה — **מהו? האם כיון שכל התולעים מגרעיני הפרי הם גדלים היינו רביתה, וזהו מקום גידולם, ומותרים הם, או דלמא כפירשה למקום אחר דמי?**

פירשה מתמרה לתמרה אחרת — **מהו?** יצאה התולעת מתמר אחד ולא שרצה על גביו אלא נכנסה מיד לתמר השני הצמוד אליו, מהו? מי אמרינן, כיון שתמר אחר הוא זה, "שורץ על הארץ" קרינן ביה. או דלמא בעינן שתשרוץ באויר העולם כדי שתאסר, וכאן היא נכנסה מיד לתמר השני ולא שרצה באויר.

ועלתה בתיקו.

אמר רב ששת בריה דרב אידי: קוקיאני